

fund, eller om man mener, at flygtninge skal være her, til de kan vende tilbage til deres hjemlande igen. Det er klart, at integrationsprocessen er dyrere end den anden løsning, som Dansk Folkeparti foretrækker.

Det er i den sidste ende et spørgsmål om politisk prioritering, og regeringen har altså valgt både sin forligskreds og sin politiske prioritering. Vi vælger anderledes. Vi prøvede at deltage i diskussionen, vi deltager også gerne en anden gang, og vi vil prøve at trække tingene i den retning, som vi står for i Dansk Folkeparti. Men vi må erkende, at denne gang lykkedes det altså ikke.

Resultatet er skidt for det danske samfund set i forhold til de prioriteringer, Dansk Folkeparti har, og derfor stemmer vi nej til den samlede finanslov senere på dagen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Man sporer jo lidt misundelse i hr. Kristian Thulesen Dahls tale over, at man ikke kom med i dette forlig, men lå derude på højrefløjen, ligesom der er nogle, der ligger ude på venstrefløjen og bare ikke er med.

Det her er et forlig, som er indgået mellem seks partier på den brede politiske midte, og det er ansvarligt, det er afbalanceret. I Det Konservative Folkeparti ville vi gerne have haft noget mere med fra vores side, ligesom andre ville have haft noget mere fra den anden side.

Men gang på gang har Dansk Folkeparti her i debatten angrebet ikke mindst Det Konservative Folkeparti for at ville pille ved efterlønnen og løbe fra et forlig og den slags, og derfor må det være rimeligt at spørge Dansk Folkeparti, hvad de egentlig vil. Skal der ikke ske noget som helst med efterlønnen, med folkepensionen, med de sociale ydelser i det hele taget, til evig tid? Ligger man bare derude i den højreorienterede hængekøje og vil love guld og grønne skove og love, at ingenting ændrer sig? Eller erkender man, at tingene kan ændre sig fremover, og at ingen politiker kan garantere for, hvad fremtidige politikere i Folketinget kan finde på?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Thulesen Dahl deltager i kampagnen om løftebrud, men jeg er derimod i tvivl om lødigheden af det katalog, der bliver vist frem heroppefra, og derfor kun-

ne det være spændende at interessere sig lidt for, hvad det er for nogle løfter, Dansk Folkeparti afgiver.

Af ændringsforslagene til finansloven fremgår det, at Dansk Folkeparti ønsker at beskære bloktilskuddene til Færøerne og Grønland med henholdsvis 300 mio. kr. for Færøernes og 1 mia. kr. for Grønlands vedkommende. Men da vi behandlede og vedtog lovforslaget om bloktilskud til Grønlands hjemmestyre, stemte Dansk Folkeparti for en flerårsaftale på det punkt.

Hvilke løfter afgiver man? Det, man gav, da man stemte, eller det, man giver, når man stiller ændringsforslag, der ikke kan vedtages? Jeg tror nok, at inden hr. Thulesen Dahl hæver stemmen for meget om, hvordan andre håndterer deres politiske forhold, skal der vist være overensstemmelse mellem, hvad man lover, og hvad man gør. Nu fandt jeg et eksempel om Grønland og Færøerne, og jeg kunne måske endda finde lidt flere.

Lad mig tage et andet emne op. Hr. Thulesen Dahl fører sig frem, som om han er pensionisternes eneste værge, den eneste, der virkelig har styr på pensionisternes forhold. Kan hr. Thulesen Dahl så forklare mig, hvad formålet skulle være med at skære ned på det særlige børnetilskud, der bl.a. gives til pensionister? Det er nemlig også et af ændringsforslagene til finansloven fra Dansk Folkeparti. Hvad er formålet? Hvem skal det gå ud over? Skal det gå ud over pensionister med forsørgeropgaver? Der ligger et konkret ændringsforslag om det, så hvad er formålet? Hvor er den, der passer på den lille pensionist, der har børn?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte indtil flere gange, at det var meget beklageligt set fra Dansk Folkepartis side, at kulturbudgettet steg med 5 pct., og at sygehusbevillingerne kun kunne stige med så og så mange færre procent. Men jeg vil gerne sige, at fra radikal side er vi utrolig glade for, at det lykkedes at skabe så megen velvilje for stigende kulturbudgetter. Vi er glade for det, vi er tilfredse med det, og vi synes, det er en rigtig, rigtig flot linje.

Men det, der undrer mig lidt, er, at hr. Kristian Thulesen Dahl med sin afsky for alt, hvad der er fremmed, med sit had til udlændinge og med sin forbitrelse over EU ikke kan se, at det bedste værn for dansk identitet og for